

Forfatter: Anker, Peter

Titel: BREV TIL: Anker, Peter FRA: Anker, Peter

Citation: Anker, Peter : "BREV TIL: Anker, Peter FRA: Anker, Peter", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 600. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000214.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

41.

[Af det nævnte svenske Brev fra en svensk Rigsdagsmand til en norsk Patriot hidsættes følgende:

„Ni spør: Hvar skall Norrige finna säkerhet för de löften, Sverige gifver? Jag svarar: I de öfverenskommelser, som mellan fullmäktige från begge riken avslutas och i utlandska magters garanti. Utan detta voro alla försök till förening en ren orimlighet.

Wi säger mig, att en stor del norrmän framför allt önska egen sjelfständighet under Englands beskydd och garanti. En sådan framställning är af norske män redan gjort till engelska Regjeringen, men svaret blef: Norrige är för svagt för att ensamt utgöra ett sjelfständigt rike, men genom förening med Sverige får det kraft nog till eget försvar. Genom Englands medverkan kan den förökas, så ingen fiende vågar ett anfall.

Ni försäkrar mig, att en förening som Skotlands med England vore stämmande med många upplyste norrmäns öfvertygelse. En sådan förening är just, hvad man i Sverige anser vara det rätta med de ändringar deri, som norrmännen besluta. Jag och svenskarne i allmänhet anser följande vara oundgängliga:

1. Att det förenade Nordrikets bufvudstad borde anläggas vid Nordrikets medelpunkt.
2. Att Nordrikets konung skall vistas lika många månader af året i Norrige som i Sverige, att Nordrikets statsråd och högsta domstol och kollegier skola bestå af lika många norrmän som svenskar. Att hvardera af de två riken har sitt eget stats-s. 601råd, sin egen högsta domstol og kollegier, likasom egna ständer och lagar till dess begge öfverenskomma att förena dem.
3. Att hvarje besörjer endast sina egna utgifter.
4. Att i Norrige inrättas lika många akademier och gymnasier som i Sverige.
5. Att endast norrmänn befordras till norska embeten, till dess begge rikena finna för godt att i framtiden besluta en fullkomlig sammansmältning.
6. Försvaret bör genast blifva gemensamt, så det ena rikets krigshär är reserv, när det andra anfalles. Norrige t. ex. försvarar sig med 30 000 man och biträdes med 60 000 man ifrån Sverige. När Sverige anfalles, försvarar det sig med 60 000 man och biträdes af 30 000 norrmän.

Här har Ni, min vän, hvad vi svenskar åsyfta. Från Sverigeåsyftes intet annat än gemensam brödraskap, gemensam vältrefnad genom handel och näringtäflan, gemensam sjelfständighet genom förenade stridskrafter.

Bör en högsinnad, tapper och härdad nation tåla den förödmjukelse att stå under en förvekligad nations lydnad? Bör den ikke heller välja brödraskap med ett folk, som är jämnlikt i tänkesätt och manddom?

Hvad Ni och Edra landsmän befara, att vår kronprins skulle vara så van vid krig, att fältlefnaden hos honom blifvit en passion, är utan grund. Utom den pligten att svara emot ett folks förtroende, var det för honom ett hufvudsakligt motiv till svenska tronföljdens antagande, att han efter 20 års nästan oafbrutna. fälttåg och med ingen annan utsigt i framtiden än krig ville försätta sig i fredlig verksamhet. Hans grundsats är: „Häldre krig än slafveri, iöfrigt fred framför allt annat“.

Säg mig nu: Hvari är mera värdighet och klok beräkning, antingen att en nation sjelfrådigt bestämmer sitt eget öde ellertvingas dertill af vapen och andra magter?]